

Wiadomości KSN

Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Nr 7-8(172-173) lipiec - sierpień 2010 r.

„Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

SPIS TREŚCI

Apel w sprawie stanu nauki i szkolnictwa wyższego. List Przewodniczącego E. Malca. Protesty KZ przeciw ustawie <i>Prawo o szkolnictwie wyższym</i> . Stanowiska Rady KSN przyjęte na podstawie projektów stanowisk WZD w Sękocinie z 16.04.2010 r. Informacja z posiedzenia Rady KSN z dn.19.06.2010 r. Uchwały Rady KSN z dn.19.06.2010 r.	Podziękowania dla A. Gołębiowskiej – redaktor naczelnej „Wiadomości KSN”. Komunikat z VIII Kongresu Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „S” oraz Uchwały i Apel - 25-26.06.2010 r. Informacje i komentarze bieżące. Seminarium KSN-GEW we Frankfurcie – 20-22.06.2010 r. Spotkanie Komitetu Pan-Europa/ETUCE – 15-16.06.2010 r. Przedruki: „Tygodnik Solidarność” i „Dziennik Polski”.

APEL

do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Barbary Kudryckiej, Premiera Donalda Tuska, Sejmu i Senatu RP

Stan polskiej nauki i polskiego szkolnictwa wyższego osiągnął poziom krytyczny. Poziom finansowania tych dziedzin jest żałośnie niski. Sieć szkół wyższych charakteryzuje nadmierne rozproszenie. Mamy ponad 130 uczelni publicznych i ponad 300 uczelni niepublicznych. Uczelnie niepubliczne prezentują niski poziom akademicki – zaledwie kilka ma uprawnienia habilitacyjne, a ledwie około dwudziestu ma prawa doktoryzowania. Niskie płace pracowników nauki i uczelni wyższych doprowadziły do wieloetatowości, która przybrała już postać patologii. Około siedemdziesięciu procent polskich profesorów pracuje na więcej niż na jednym etacie. Szkodliwość wieloetatowości łatwo uchwycić studiując dane statystyczne. Najlepiej w międzynarodowych porównaniach wypadają nauki ścisłe, w których wieloetatowość jest ciągle zjawiskiem mniejszościowym.

Apelujemy o zdecydowane działania, które odwrócą te procesy degradacji.

Podstawowym celem reform powinna być likwidacja patologii: niskich płac, wieloetatowości, niskich nakładów na naukę.

Reformy powinny rozpocząć się od powrotu do schematu płacowego 3:2:1:1.

Ten ład płacowy stworzył rząd AWS, wcielił w życie rząd SLD, a rozmontował go ostatni rząd SLD w 2005 roku. Powrót do schematu 3:2:1:1 powinien wiązać się z likwidacją wieloetatowości, przynajmniej wśród profesorów tytularnych.

Nie należy szukać liberalnej drogi do rozwiązania polskich problemów.

Unijna strategia Europa 2020 zakłada osiągnięcie 3-procentowego udziału w produkcie brutto nakładów na działalność badawczo-rozwojową w roku 2020.

Nie wolno poddawać w wątpliwość tej strategii, co czyni obecne Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Sygnatariusze Apelu są przeciwni nowelizacji ustaw o szkolnictwie wyższym proponowanej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wiele z przyjętych poprawek utrwała istniejące nieprawidłowości. Istnieje znaczące ryzyko rozproszenia środków publicznych na nowe podmioty. Nowelizacja ustawy o tak szerokim zakresie powinna być poprzedzona przyjęciem strategii rozwoju szkolnictwa wyższego.

Kraków/Warszawa, 24.06.2010 r.

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
EDWARD MALEC

Fragmety Listu Przewodniczącego KSN Edwarda Malca

wysłany w dn.23.06.2010 r.

Szanowni Koledzy,

w dniu wczorajszym odbyła się konferencja prasowa KSN i Krakowskiego Porozumienia Komisji Zakładowych Uczelni Krakowa. Był wśród nas przedstawiciel Inicjatywy Obywatelskiej PAN. Przybyli przedstawiciele wyłącznie mediów publicznych (PAP, TVP Kraków) oraz mediów, których nazwa zawiera przymiotnik polski („Dziennik Polski”, „Myśl Polska”). Powinniśmy odnotować ten fakt i głęboko się nad nim zastanowić. Ponadto konferencją zainteresował się „Tygodnik Solidarność”, któremu prześlemy pełną dokumentację elektroniczną.

Krakowski „Dziennik Polski” dobrze przedstawił w dzisiejszym wydaniu (str. 5) istotę sprawy. Relacji telewizyjnej (nagranej zresztą przed konferencją, bo o 12) nie oglądałem, ale z opisu naocznego świadka wnoszę, że została mocno pocięta, a przy okazji nastąpił kontratak lobby szkół niepublicznych.

W trakcie konferencji - która niepostrzeżenie przerodziła się w dwa równolegle prowadzone wydarzenia, wywiad (którego ja udzielałem mediom) oraz cykl mini wykładów o niektórych aspektach nowelizacji – przedstawiono Apel Krakowski (patrz str.1). Podpisało się pod nim kilkadziesiąt osób. Bardzo proszę o prowadzenie ogólnopolskiej akcji zbierania podpisów pod tym apelem. Powinno to być mocne zakończenie naszej akcji protestacyjnej przed sezonem letnim. Proszę listy z podpisami wysyłać do biura KSN. Spróbujemy też uruchomić elektroniczną listę na stronie www KSN.

Z pozdrowieniem

Przewodniczący KSN
Edward Malec

PROTESTY PRZECIW ZMIANOM W USTAWIE PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

NSZZ „Solidarność” - Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy Jana Kochanowskiego w Kielcach
ul. Żeromskiego 5 pok. 17, 25-369 Kielce www: <http://ujk.edu.pl/solidarnosc/>
e-mail: solidarnosc@ujk.edu.pl

Kielce, dnia 21.06.2010 r.

**Prezes Rady Ministrów RP
Pan Donald Tusk**

**Protest Komisji Zakładowej NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” Uniwersytetu Jana Kochanowskiego
w Kielcach z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie projektu zmian w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy
o stopniach naukowych i tytule naukowym, oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki
oraz o zmianie niektórych innych ustaw z dnia 30 marca 2010 r.**

Komisja Zakładowa, popierając stanowisko m.in. Porozumienia Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność” Wyższych Uczelni Krakowa, stwierdza, że aktualna struktura szkolnictwa wyższego i nauki wymaga przemyślanych zmian i modyfikacji, począwszy od wielkości i sposobów finansowania, oceny poziomu kształcenia i prowadzenia badań naukowych, poprzez właściwą politykę kadrową (model kariery naukowej, sposoby zatrudniania), aż do powiązania tych dziedzin z gospodarką narodową.

Projekt zmian w ustawie z dnia 30.03.2010 przedkładany jest przed wypracowaniem strategii rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce do roku 2020. Uważamy, że proponowane regulacje prawne dotyczące szkolnictwa wyższego i nauki powinny ułatwiać realizację strategii edukacyjnej państwa, a nigdy poprzedzać jej sformułowanie.

Uważamy, że projekt zawiera regulacje szkodzące uczelniom publicznym, pomniejszające rangę i rolę ich organów, oddziałujące destrukcyjnie na kadre (i w konsekwencji na jakość kształcenia), umożliwiające „ręczne sterowanie” szkolnictwem wyższym przez resort.

Żądamy wycofania projektu nowelizacji Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i ustaw towarzyszących do czasu zakończenia prac nad strategią rozwoju szkolnictwa wyższego.

Z poważaniem,

Przew. KZ NSZZ „Solidarność” UJK w Kielcach

Kazimierz Kunisz

Zakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność”
Śląskiego Uniwersytetu w Katowicach
41-200 Sosnowiec, ul. Ostrogońska 30

**Prezes Rady Ministrów RP
Pan Donald Tusk**

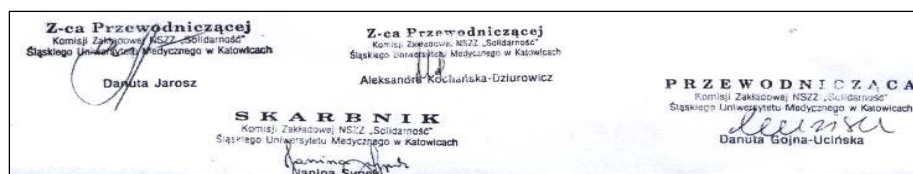
**Protest Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach
z dnia 2 czerwca 2010 w sprawie projektu zmian w ustawie Prawo i szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach
naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki
oraz z zmianie niektórych innych ustaw z dnia 30.03.2010 r.**

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach stwierdza, że aktualna struktura szkolnictwa wyższego i nauki wymaga przemyślanych zmian i modyfikacji począwszy od wielkości i sposobów finansowania, oceny poziomu kształcenia i prowadzenia badań naukowych, poprzez właściwą politykę kadrową (model kariery naukowej, sposoby zatrudniania), aż do powiązania tych dziedzin z gospodarką narodową.

Projekt zmian w ustawie z dnia 30.03.2010 przedkładany jest przed wypracowaniem strategii rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce do roku 2020. Przed rokiem, opiniując założenia stwierdziliśmy, że proponowane regulacje prawne dotyczące szkolnictwa wyższego i nauki powinny ułatwić realizację strategii edukacyjnej państwa, a nigdy poprzedzać jej sformułowanie.

Projekt zawiera regulacje szkodzące uczelniom publicznym, pomniejszające rangę i rolę ich organów, oddziałujące destrukcyjnie na kadrę (i w konsekwencji na jakość kształcenia), umożliwiające „ręczne sterowanie” szkolnictwem wyższym przez resort. Projekt koliduje z pracami nad strategią rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce, które otworzyły perspektywę wypracowania przez środowisko akademickie drogi rozwoju i reformowania szkolnictwa wyższego.

Żądamy wycofania projektu nowelizacji Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i ustaw towarzyszących do czasu zakończenia prac nad strategią rozwoju szkolnictwa wyższego.

Katowice, dnia 15.07.2010 r.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ "S"

Zarząd Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność” przesyła w załączeniu stanowisko przyjęte przez IX Walne Zebranie Delegatów Regionu w dniu 29 czerwca 2010 r.

Katowice, dnia 29 czerwca 2010 r.

Stanowisko nr 6

IX Walnego Zebrania Delegatów Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność”

IX Walne Zebranie Delegatów Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność” popiera protest środowisk akademickich i nauki, skupionych w Krajowej Sekcji Nauki, przeciw proponowanym przez ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego zmianom w ustawie „Prawo o szkolnictwie wyższym”, które poważnie zagrażają uczelniom publicznym. Stan polskiej nauki i szkolnictwa wyższego osiągnął już poziom krytyczny. Należy zlikwidować jak najszybciej takie patologie, jak niskie nakłady na naukę i szkolnictwo wyższe oraz niskie płace, zamiast proponować nowelizację, która utrwali istniejące nieprawidłowości.

Przewodniczący Prezydium IX WZD
Regionu Śląsko-Dąbrowskiego
NSZZ „Solidarność”
Jarosław Grzesik

Stanowiska Rady KSN z dnia 19.06.2010 r.
przyjęte na podstawie projektów stanowisk i uchwał WZD KSN
w Sękocinie Starym, 14-16.05.2010 r.

Stanowisko Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
przyjęte na podstawie projektu stanowiska Walnego Zebrania Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ
„Solidarność” w sprawie budżetu państwa w zakresie nauki i szkolnictwa wyższego

Sękocin, 16. maj 2010 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” uważa, że nadszedł najwyższy czas, by wreszcie zakończyć trwający w Polsce od kilkunastu lat okres ograniczania środków finansowych z budżetu państwa na realizację zadań szkolnictwa wyższego i nauki. Paradoksalnie sprzyja temu światowy kryzys gospodarczy. Wśród wielu postulatów wskazujących drogi wyjścia z kryzysu przebijają się coraz wyraźniej te, które wskazują na potrzebę większego niż dotąd zaangażowania się państw w finansowanie dziedzin stymulujących kierunki zrównoważonego rozwoju, czyli przede wszystkim w finansowanie edukacji i nauki.

W dzisiejszym świecie edukacja i nauka odgrywają pierwszoplanową rolę w budowaniu społeczeństwa opartego na wiedzy oraz decydują o potencjale państwa i jego bezpieczeństwie - w najszerszym rozumieniu tego słowa. Z edukacją nierozdzielnie związana jest nauka. Stanowi ona jedną z zasadniczych sił kształtujących życie człowieka, jego etos, myśl i pracę. Wyniki działalności naukowej są miarą rozwoju państwa i w dużej mierze zależą od właściwej organizacji badań naukowych. Jednocześnie badania naukowe są podstawowym czynnikiem warunkującym wzrost gospodarczy. Każdy kraj na forum międzynarodowym jest oceniany przede wszystkim na podstawie jego wkładu do wiedzy oraz zdolności do skorzystania z tej wiedzy. System edukacji i nauki w Polsce powinien więc osiągnąć możliwie najwyższy poziom, a dbałość o stan i rozwój szkolnictwa wyższego i nauki musi być sprawą polskiej racji stanu. Wszelkie porównania wskazują, że w wielu podstawowych wskaźnikach Polska wyraźnie odstaje, tak w skali światowej, jak i europejskiej. Odkładając niezbędne posunięcia na później gotujemy katastrofę.

Pierwszym krokiem we wskazanym wyżej kierunku powinno być przyjęcie w projekcie budżetu państwa na rok 2011 środków finansowych na badania naukowe na poziomie nie niższym niż 0,6% PKB.

Wyrazem wieloletniego finansowania nauki na niedostatecznym poziomie są w szczególności:

- kompromitujące nas wydatki na B+R w przeliczeniu na jednego mieszkańca,
- wzrost dekapitalizacji aparatury naukowo-badawczej,

- brak instytucji pośredniczących pomiędzy obszarem nauki a przedsiębiorstwami,
- spadek liczby osób zatrudnionych w sferze B+R,
- brak młodej kadry badaczy pozwalających na perspektywiczny rozwój uznanych w kraju i na świecie grup naukowych, zdolnych do włączenia się w kreowanie innowacji technologicznych,
- niska efektywność badań w kierunkach technicznych,
- marginalizowanie humanistyki, a zwłaszcza badań nad językiem, literaturą i kulturą narodową.

Finansowanie badań naukowych z budżetu państwa w Polsce jest dziś ciągle znacznie niższe w stosunku do poziomu 0,6% PKB - postulowanego wielokrotnie w ubiegłych latach jako ostrożny wstęp do Strategii Lizbońskiej. W poprzedniej ustawie z dnia 8 października 2004 roku o zasadach finansowania nauki w art. 1, ust.3 była zawarta regulacja: „Wydatki na naukę ustala się w ustawie budżetowej w wysokości zapewniającej dojście Polski do poziomu wydatków wynikających ze Strategii Lizbońskiej”. Regulacja ta od czasu jej powstania była regulacją „pustą”, a kolejne budżety państwa były uchwalane przy niemal całkowitym ignorowaniu tego artykułu.

Jednocześnie wszelkie źródła statystyczne pokazują, że finansowanie nauki z budżetu państwa w Polsce należy do najniższych w Europie. Dziś, zamiast podjąć próbę dojścia do założeń Strategii Lizbońskiej, Rząd RP usuwa wymienioną regulację z nowej ustawy o zasadach finansowania nauki. Odbieramy to jako jednoznaczne potwierdzenie fiaska Strategii w odniesieniu do Polski. Minister właściwy ds. nauki nie będzie już mógł występować o środki do ministra finansów z mocnym argumentem.

W projekcie budżetu państwa na rok 2011 należy środki finansowe zaprojektować w takiej wysokości, by gwarantowały realizację relacji 3:2:1:1 wynagrodzeń pracowników publicznego szkolnictwa wyższego do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

Spełnienie tych ustaleń wobec pracowników zatrudnionych w szkolnictwie wyższym wymaga zaplanowania w projekcie budżetu państwa

odpowiednich środków finansowych. Kwota na „zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych” uczelni publicznych, przyjęta w budżecie państwa na 2010 rok, nie spełnia intencji ustawodawcy przyświecającej uchwaleniu trzyetapowego systemu poprawy wynagrodzeń w roku 2001. Po szerokiej dyskusji pod koniec lat dziewięćdziesiątych uzgodniono, że pożądanym elementem ładu płacowego będzie ukształtowanie przeciętnych wynagrodzeń pracowników szkolnictwa wyższego w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej wg relacji 3:2:1:1 (profesorowie, adiunkci, asystenci, pracownicy nie będący nauczycielami akademickimi). Zgodnie z tą relacją zostały obliczone procentowe odniesienia wyszczególnione w art. 151 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 2005 roku. Uwzględniając powyższe odniesienie do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej środki finansowe na wynagrodzenia w szkolnictwie wyższym w 2010 roku powinny gwarantować utrzymanie i stabilizację ładu płacowego w uczelniach zgodnie z intencją ustawodawcy. Przyjęta przez Parlament norma ustawowa o kształtowaniu wynagrodzeń w szkołach wyższych nie może być pomijana. Na jej straży powinien stać minister właściwy dla szkolnictwa wyższego. Podnoszony argument, że uczelnie są autonomiczne, więc uczelniom należy pozostawić decyzję, jakie środki z przyznanej dotacji należy przeznaczyć na wynagrodzenia, jest nadużyciem. Autonomia uczelni jest ważnym atrybutem uczelni, lecz jest to autonomia nie ponad prawem, lecz w ramach prawa. Wołą ustawodawcy jest, aby wynagrodzenia w szkołach wyższych finansowane z budżetu państwa kształtowały się wg relacji określonej w ustawie i jest to wyrazem uznania dla roli kształcenia na poziomie wyższym i uznania dla całego środowiska pracowników szkół wyższych.

Uważamy, że w 2011 roku nakłady z budżetu państwa na szkolnictwo wyższe powinny się kształtować na poziomie nie niższym niż 1,2% PKB.

Ład płacowy przyjęty w ustawie wprowadzającej trzyetapowy system poprawy wynagrodzeń zyskał szeroką akceptację środowiska akademickiego. To miał być minimalny poziom wynagrodzeń, gwarantowany przez państwo. Obecnie mamy głębokie niedofinansowanie środków na wynagrodzenia, które powinny być zawarte w pozycji „zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych”. Musimy przypomnieć, że chodzi tu o wynagrodzenia osób o wysokich i najwyższych

kompetencjach w uprawianych przez nich dziedzinach. Trzeba także mieć na uwadze odchodzenie zdolnych pracowników do pracy poza szkolnictwem wyższym w Polsce.

Środki finansowe na wydatki rzeczowe w kolejnych budżetach szkolnictwa wyższego powinny stanowić nie mniej niż 20% całej dotacji.

W ubiegłych latach wielokrotne cięcia środków na wydatki rzeczowe doprowadziły do sytuacji karykaturalnej. Udział tych środków w całej dotacji na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych stanowi obecnie około 5%. Przywrócenie postulowanego poziomu finansowania wydatków rzeczowych jest niezbędne dla utrzymania normalnego funkcjonowania uczelni. Jest to tym ważniejsze, gdyż dane statystyczne wyraźnie wskazują, że dochody pozabudżetowe wielu szkół wyższych z roku na rok maleją.

Środki finansowe na pomoc materialną dla studentów i doktorantów oraz na wsparcie systemu pożyczek i kredytów studenckich powinny być w dalszym ciągu systematycznie zwiększane. Postulujemy, aby w 2011 roku środki te osiągnęły znaczący przyrost.

W dalszym ciągu środki kierowane na pomoc materialną dla studentów są niewystarczające. Zubożenie znacznej części społeczeństwa wpływa na faktyczne ograniczenie dostępności do studiów. Brak wystarczającego zabezpieczenia finansowego może też być powodem niepowodzenia w studiowaniu. Potrzebne jest zwiększanie środków na pomoc o charakterze socjalnym, a także na poszerzenie i powiększenie stypendiów dla studentów wyróżniających się osiągnięciami. Ważnym wskaźnikiem finansowania szkolnictwa wyższego jest jednostkowy koszt kształcenia studenta, który dla szkolnictwa publicznego w Polsce stanowi ok. 40% PKB/głowę. Wskaźnik ten w krajach doceniających wagę właściwego wyważania środków przeznaczanych z budżetu państwa na szkolnictwo wyższe waha się w granicach 60-90% PKB/głowę.

Podjęmowane dziś przez rząd działania są kolejną próbą przeprowadzenia reform bez uwzględnienia niezbędnych kosztów ich wprowadzenia. Nowo uchwalone ustawy nie zawierają jednoznacznego zobowiązania budżetu państwa do wzięcia odpowiedzialności za skutki finansowe. Maskujące stwierdzenie, że „koszty wprowadzenia w życie tych ustaw będą niewielkie” dopełnia obraz upadku naszego państwa.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

/-/ Edward Malec

Wnioskodawca: Prezydium KSN kadencji 2006-2010, Radosław Okulicz-Kozaryn, mandat nr 105

**Stanowisko Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
przyjęte na podstawie projektu uchwały Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” wyrażająca podziękowanie
dla Krajowej Sekcji Nauki i Przewodniczącego J. Sobieszczańskiego**

Sękocin, 16. maj 2010 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” wyraża głębokie uznanie i gorące podziękowanie Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” i szczególnie jej przewodniczącemu, panu Januszowi Sobieszczańskiemu za wieloletnie, ofiarne i skuteczne działania na rzecz dobra polskiej nauki i szkolnictwa wyższego.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

/-/ Edward Malec

Wnioskodawca: Maria Wesołowska, mandat nr 161

**Stanowisko Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
przyjęte na podstawie projektu uchwały Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie postępowania przy przyznawaniu grantów**

Sękocin, 16. maj 2010 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Radę Sekcji do podjęcia działań mających na celu spowodowanie konieczności podania łącznie z kryteriami oceny również formularza oceny wypełnianego przez recenzentów w momencie ogłoszenia konkursu o grant.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

/-/ Edward Malec

Wnioskodawca: Antoni Winiarski, mandat nr 166

**Stanowisko Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
przyjęte na podstawie projektu stanowiska Walnego Zebrania Delegatów
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie analizy skutków „bolońskiego” systemu organizacji studiów**

Sękocin, 16. maj 2010 r.

Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” wyraża głębokie zaniepokojenie widocznym obniżeniem się w ostatnim okresie poziomu wiedzy absolwentów, a tym samym stopnia przygotowania zawodowego, czego przyczyny są złożone, ale do pierwszoplanowych należy zaliczyć przeprowadzoną w ostatnich latach reorganizację studiów wyższych i wprowadzenie, bez gruntownej symulacji skutków, tzw. bolońskiego systemu organizacji studiów, w którym studia podzielono na trzy poziomy: inżynierski (zwykle 3,5 letni okres studiowania), magisterski (1,5 roczny) i doktorski (4 letni).

Obserwujemy powszechną krytykę systemu „bolońskiego” w wielu uczelniach w Polsce.

Zwracamy się do rządowych, jak i pozarządowych instytucji decydujących o szkolnictwie wyższym w Polsce o przeprowadzenie analizy skutków wprowadzenia tego systemu i wyciągnięcie odpowiednich wniosków.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

/-/ Edward Malec

Wnioskodawca: Maria Wesołowska, mandat nr 161

**Informacja z posiedzenia Rady KSN
w dniu 19.06.2010 r.**

Porządek posiedzenia:

1. Wybory Prezydium Rady KSN.
2. Głosowanie wniosków zgłoszonych na WZD, ale nie procedowanych z braku quorum.
3. Omówienie przebiegu akcji protestacyjnej.
4. Sprawa obchodów 30-lecia istnienia KSN.
5. Sprawa powołania redaktora naczelnego „Wiadomości KSN”.
6. Sprawy organizacyjne.
7. Strategia negocjacyjna KSN w sprawach nowelizacji ustawy prawo o szkolnictwie wyższym oraz w sprawie 3:2:1:1(1.25).
8. Termin następnego posiedzenia Rady wrzesień.
9. Sprawa wyboru przewodniczącego Krajowego Sekretariatu Nauki i Oświaty. Usytuowanie KSN w strukturze NSZZ „Solidarność”.
10. Wolne wnioski.

Obecných 38 osób.

Ad. 1. Rada uchwaliła, że w skład Prezydium Rady wejdzie Przewodniczący i 14 członków.

Wybrano Prezydium w składzie: Edward Malec – przewodniczący (z urzędu, jako przewodniczący KSN), Krystyna Andrzejewska – wiceprzewodnicząca, Marek Gutowski, Barbara Jakubowska – skarbnik (wybrana na posiedzeniu Rady w dniu 15 maja 2010 r.), Józef Kaczor, Leszek Koszałka – wiceprzewodniczący, Ryszard Mosakowski, Maria Sapor, Marek Sawicki – sekretarz, Kazimierz Siciński, Julian Srebrny – wiceprzewodniczący, Joanna Wibig, Zbigniew Zawitowski, Jerzy Żyrzyński. Pozostał 1 vacat, do uzupełnienia na posiedzeniu wrześnieym Rady.

Ad. 2. K. Siciński przedstawił projekty uchwał i stanowisk złożone do Komisji Uchwał i Wniosków na WZD KSN.

Przyjęto stanowisko w sprawie budżetu państwa z poprawką zgłoszoną przez Radosława Okulicz-Kozaryna. Nie głosowano projektów stanowisk w sprawie wyborów prezydenckich ze względu na obowiązującą w dniu obrad ciszę wyborczą. Projekty uchwał w sprawie usytuowania KSN w NSZZ „Solidarność” przekazano do opracowania przez Prezydium.

Przyjęto uchwałę WZD KSN wyrażającą podziękowanie Radzie KSN, a szczególnie jej przewodniczącemu J. Sobieszczańskiemu za dotychczasową działalność. Projekt stanowiska w sprawie votum nieufności dla Ministra Nauki i

Szkolnictwa Wyższego przełożono na później. Przyjęto stanowiska w sprawie postępowania przy przyznawaniu grantów i analizy skutków procesu bolońskiego.

Ad 3. Przedstawiono informację o przebiegu akcji protestacyjnej w różnych ośrodkach akademickich oraz o planach jej kontynuacji.

Ad. 4. K. Siciński przedstawił dotychczasowe działania w sprawie organizacji obchodów 30-lecia KSN. Dalszą organizacją zajmie się Prezydium.

Ad. 5. Nowym redaktorem Naczelnym „Wiadomości KSN” wybrano Janusza Sobieszczańskiego.

Ad. 6. Na wniosek Przewodniczącego zdecydowano o opłacaniu funkcji skarbnika i sekretarza. Przez najbliższe pół roku wysokość stypendium związkowego wyniesie 800 zł (brutto) miesięcznie. Dyskutowano nad sprawą obsługi prawnej. Propozycję rozwiązania problemu przygotowuje Prezydium.

Ad. 7. Rada poparła projekt, aby w negocjacjach w zamian za rezygnację z przywileju pracy na wielu etatach uzyskać powrót do powiązania układu 3:2:1:1 ze średnią krajową.

Ad. 8. Następna Rada odbędzie się 25 września w Krakowie.

Ad. 9. Dyskutowano nad możliwymi działaniami w sprawie usytuowania KSN w związku.

Ad. 10. Omówiono sprawę opiniowania rozporządzeń do ustaw związanych z nauką. Zdecydowano o powstaniu internetowej listy dyskusyjnej.

Sekretarz KSN – Marek Sawicki

Uchwały Rady KSN z dnia 19.06.2010 r.

Uchwała Rady KSN w sprawie liczby członków Prezydium Rady KSN

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” podjęła uchwałę, że w skład Prezydium Rady KSN wejdzie Przewodniczący Rady i czternaście osób.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
/-/ Edward Malec

Uchwała Rady KSN w sprawie składu Prezydium KSN

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” podjęła uchwałę, że w skład Prezydium Rady KSN wejdzie przewodniczący, czterech wiceprzewodniczących, skarbnik, sekretarz, przewodniczący stałych komisji KSN: ds. międzynarodowych, ds. legislacyjnych, ds. płac, ds. przekształceń jednostek naukowych ds. warunków pracy i spraw socjalnych, organizacji i finansowania nauki i szkolnictwa wyższego oraz zwykli członkowie. Przewodniczący stałych komisji mogą być wiceprzewodniczącymi KSN.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
/-/ Edward Malec

**Uchwała Rady KSN
w sprawie uroczystego zjazdu delegatów z okazji 30-lecia NSZZ „Solidarność” i Krajowej Sekcji Nauki**

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” podjęła uchwałę, że organizacją obchodów 30-lecia NSZZ „Solidarność” i Krajowej Sekcji Nauki zajmie się Prezydium Rady KSN.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
/-/ Edward Malec

**Uchwała Rady KSN
w sprawie powołania redaktora naczelnego „Wiadomości KSN”**

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” powołała na stanowisko **redaktora naczelnego „Wiadomości KSN” Janusza Sobieszcańskiego.**

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
/-/ Edward Malec

**Uchwała Rady KSN
w sprawie przyznania stypendium dla skarbnika i sekretarza KSN**

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” podjęła uchwałę o przyznaniu stypendium dla skarbnika i sekretarza KSN w wysokości 800 zł brutto każde, na okres 6 miesięcy.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
/-/ Edward Malec

**Uchwała Rady KSN
w sprawie powołania biura prawnego przy Krajowej Sekcji Nauki**

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” podjęła uchwałę, aby Prezydium Rady po pełnym rozpoznaniu sprawy powołania biura prawnego przy Krajowej Sekcji Nauki, zaproponowało rozwiązanie na kolejnym posiedzeniu Rady.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
/-/ Edward Malec

**Uchwała Rady KSN
w sprawie powołania komisji ds. usytuowania KSN w NSZZ „Solidarność”**

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” powołała komisję ds. usytuowania KSN w NSZZ „Solidarność” w składzie: Józef Kaczor, Ryszard Mosakowski, Wojciech Pillich, Kazimierz Siciński.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
/-/ Edward Malec

Podziękowanie

**Szanowna Pani
Anna Gołębowska
Redaktor Naczelny
Biuletynu informacyjnego „Wiadomości KSN”**

Pani Redaktor Naczelna, Droga Aniu

Chcę wyrazić Tobie wielkie uznanie za kierowanie redakcją biuletynu informacyjnego „Wiadomości KSN” i gorąco dziękuję Tobie za tę pracę. Prowadziłaś tę pracę z wielką starannością i troską, sama pozostając w cieniu. Dbiałaś o rzetelną informację o problemach i zadaniach podejmowanych przez Krajową Sekcję Nauki. Dbiałaś także, abyśmy pochłonięci codziennymi sprawami nauki i szkolnictwa wyższego nie zapominali o zdarzeniach i ludziach, dzięki którym możemy żyć normalnie.

Angażując się w inne zadania postanowiłaś zrezygnować z funkcji Redaktora Naczelnego, mam jednak nadzieję, że dalej będziesz współpracować z Redakcją.

Janusz Sobieszczański

Warszawa, dn.20.07.2010 r.

PODZIĘKOWANIE

w imieniu Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

składam serdeczne podziękowania

Pani Annie Gołębowskiej

ustępującej Redaktor Naczelnej „Wiadomości KSN”

za trud i poświęcenie włożone w wieloletnie kierowanie zespołem redakcyjnym „Wiadomości KSN” Biuletynu Informacyjnego Krajowej Sekcji Nauki. Szczególnie dziękujemy za wysoki poziom merytoryczny Biuletynu, który zawsze był ważnym źródłem informacji dla wszystkich Komisji Zakładowych zrzeszonych w Krajowej Sekcji Nauki.

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki

NSZZ „Solidarność”

Edward Malec

W dniach 25-26 czerwca 2010 r. w Gdańsku odbył się sprawozdawczo-wyborczy VIII Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty. Oceniono działalność Sekretariatu w kończącej się kadencji i wybrano nowe władze. Nowym Przewodniczącym Sekretariatu Nauki i Oświaty został kol. Ryszard Proksa. Delegaci oklaskami podziękowali ustępującemu, wieloletniemu przewodniczącemu, Stefanowi Kubowiczowi. Komunikat z Kongresu oraz uchwalone dokumenty publikujemy poniżej. (Red.)

KOMUNIKAT Z VIII KONGRESU SEKRETARIATU NAUKI I OŚWIATY NSZZ „Solidarność”

w dniach 25-26 czerwca 2010 r.

Ryszard Proksa został nowym przewodniczącym Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”. Kongres SNIo wybrał 15-osobową Radę Sekretariatu i Komisję Rewizyjną. Delegaci na Kongres SNIo przyjęli uchwały, stanowiska i apele skierowane m.in. do Komisji Krajowej NSZZ „S” i Rządu RP, a także apel do przewodniczącego PO Donalda Tuska o zaprzestanie przez niektórych prominentnych polityków Platformy Obywatelskiej agresji w mediach.

Obradujący w Gdańsku sprawozdawczo-wyborczy Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” wybrał nowe władze Sekretariatu. Przewodniczącym SNIo na kadencję 2010-2014 został Ryszard Proksa – przewodniczący Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”.

W skład Rady Sekretariatu weszli:

- z Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania: Stefan Kubowicz (wiceprzewodniczący SNIo), Andrzej Antolak, Jerzy Frąckowiak, Krzysztof Jędrzejczyk, Monika Kończyk, Jolanta Kornel, Halina Kurpińska, Lesław Ordon, Bożena Pierzgalska,
- z Krajowej Sekcji Nauki: Edward Malec (wiceprzewodniczący SNIo), Ryszard Mosakowski (sekretarz SNIo), Elżbieta Leszczyńska, Janusz Sobieszkański,
- z Krajowej Sekcji Polskiej Akademii Nauk: Teresa Włodarczyk.

Komisję Rewizyjną SNIo tworzą: Bogumił Linde – przewodniczący, Urszula Grzonka-wiceprzewodnicząca, Danuta Utrata – sekretarz, Wojciech Janik, Stanisław Borkowski.

Kongres SNIo złożył podziękowania dotychczasowym przewodniczącym sekcji wchodzących w skład Sekretariatu: Stefanowi

Kubowiczowi (Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania), Januszowi Sobieszkańskiemu (Krajowa Sekcja Nauki), Wojciechowi Nasalskiemu (Krajowa Sekcja PAN).

Kongres skierował do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” stanowiska: o reformie w NSZZ „S” i wzmocnieniu struktur branżowych, zmianach w ustawie o związkach zawodowych i Statucie NSZZ „S”.

Do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Premiera, Sejmu i Senatu wystosowano apel o stanie polskiej nauki i szkolnictwa wyższego. Delegaci na Kongres SNIo zaapelowali w nim o zdecydowane działania, które odwrócą proces degradacji tych dziedzin. Podstawowym celem reform powinna być likwidacja patologii: niskich płac, wieloletowości, niskich nakładów na naukę – uważają delegaci na Kongres SNIo.

Delegaci na VIII Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”, w poczuciu odpowiedzialności za wychowanie młodego pokolenia Polaków, zaapelowali do przewodniczącego Platformy Obywatelskiej Donalda Tuska o zaprzestanie prowadzenia agresywnej walki politycznej.

- Stosowanie przez prominentnych polityków Platformy Obywatelskiej niedopuszczalnych metod zwalczania przeciwników politycznych wyrażających się niestosownym słownictwem, insynuacjami czy poniżaniem oponentów jest szkodliwe zarówno w wymiarze społecznym, jak i indywidualnym – czytamy w apelu Kongresu.

Delegaci ostrzegają, że upowszechnianie negatywnych wzorców zachowań jest antwychowawcze, a skutki takich praktyk Polacy będą odczuwali przez dziesięciolecia.

Rzecznik prasowy Kongresu SNIo NSZZ „S”
Wojciech Jaranowski

Uchwała nr 1/2010 VIII Kongresu Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” w sprawie powołania Prezydium i powierzenia Radzie Sekretariatu ustalenia liczby jego członków z dnia 25 czerwca 2010 roku

Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” postanawia o powołaniu Prezydium Rady Sekretariatu, oraz powierza Radzie Sekretariatu określenie liczby jego członków.

**Uchwała nr 2/2010 VIII Kongresu Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”
w sprawie ustalenia liczby członków Komisji Rewizyjnej z dnia 25 czerwca 2010 roku**

Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” ustala, że Komisja Rewizyjna Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” liczy pięć osób.

**Uchwała nr 3/2010 VIII Kongresu Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”
w sprawie liczby tur głosowania z dnia 25 czerwca 2010 roku**

Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” ustala trzy tury głosowania w wyborach do władz Sekretariatu, w każdym głosowaniu.

**Uchwała nr 4/2010 VIII Kongresu Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”
w sprawie liczby członków Rady Sekretariatu z dnia 25 czerwca 2010 roku**

Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” ustala, że Rada Sekretariatu liczy 16 członków, w tym:

1. Przedstawiciele SKOiw – 10 członków,
2. Przedstawiciele KSN – 4 członków,
3. Przedstawiciel SK PAN – 1 członek,
4. Przedstawiciel SK KFSiT – 1 członek.

Kongres postanawia, że w skład Rady wchodzi z tytułu sprawowanej funkcji: Przewodniczący Sekretariatu; przewodniczący wszystkich Sekcji Krajowych tworzących Sekretariat Nauki i Oświaty, w ramach liczby miejsc w Radzie należnych danej Sekcji.

**Uchwała nr 5/2010 VIII Kongresu Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”
w sprawie poparcia Apelu KSN NSZZ „Solidarność” do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Barbary Kudryckiej, Premiera Donalda Tuska, Komisji Trójstronnej do Spraw Społeczno – Gospodarczych,
Sejmu i Senatu i do Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” z dnia 25 czerwca 2010 roku**

Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” zdecydowanie popiera Apel KSN NSZZ „Solidarność” do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Barbary Kudryckiej, Premiera Donalda Tuska, Sejmu i Senatu, przeciwko patologiom niszczącym polską naukę i szkolnictwo wyższe oraz pogłębiającym te patologie propozycjom Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotyczącym nowelizacji ustaw o szkolnictwie wyższym.

**Uchwała nr 6/2010 VIII Kongresu Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”
w sprawie zmian w Statucie NSZZ „Solidarność” z dnia 25 czerwca 2010 roku**

Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Radę Sekretariatu do wystąpienia do KZD NSZZ „Solidarność” z projektem zmiany w Statucie NSZZ „Solidarność”:

w & 5 ust 1. po słowach: *pobierającego naukę zawodu* wprowadzić słowa: *uczniów szkół pomaturalnych i studentów świadczących pracę zarobkową oraz uczestników studiów doktoranckich* – i dalej bez zmian

**Uchwała nr 7/2010 VIII Kongresu Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”
w sprawie zmian w ustawie o związkach zawodowych z dnia 25 czerwca 2010 roku**

Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Radę Sekretariatu do wystąpienia do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” o wszczęcie działań, które doprowadzą do następującej zmiany w ustawie z dnia 23 maja 1991 roku o związkach zawodowych:

w art. 2 ust 1 ustawy wykreślić słowo: *agencyjnej*.

Apel nr 1/2010

VIII Kongresu Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” z dnia 26 czerwca 2010 roku

Delegaci na VIII Kongres Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność”, w poczuciu odpowiedzialności za wychowanie młodego pokolenia Polaków, apelują do przewodniczącego Platformy Obywatelskiej Donalda Tuska o zaprzestanie prowadzenia agresywnej walki politycznej.

Stosowanie przez prominentnych polityków Platformy Obywatelskiej niedopuszczalnych metod zwalczania przeciwników politycznych wyrażających się niestosownym słownictwem, insynuacjami czy poniżaniem oponentów jest szkodliwe zarówno w wymiarze społecznym jak i indywidualnym.

Ostrzegamy, że upowszechnianie negatywnych wzorców zachowań jest antywychowawcze, a skutki takich praktyk Polacy będą odczuwali przez dziesięciolecia.

W poprzednich numerach „Wiadomości KSN” zamieszczaliśmy informacje Przewodniczącego KSN Janusza Sobieszczańskiego. Były to przedruki tekstów ze strony internetowej KSN. Przewiduje się, że na stronie internetowej w dalszym ciągu będą publikowane komentarze kol. Janusza Sobieszczańskiego odnoszące się do niektórych aktualnych wydarzeń i problemów. Będziemy je zamieszczać, nadając im tytuł „Informacje i komentarze bieżące”. (Red.)

INFORMACJE I KOMENTARZE BIEŻĄCE

23 maja 2010 r.

W dniach 14 – 16 maja br. w Sękocinie pod Warszawą odbywało się Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”. Sprawozdawczo – wyborcze zjazdy KSN, to bardzo ważne wydarzenie dla Sekcji. Została wybrana nowa Rada Sekcji i nowy Przewodniczący. Został nim prof. Edward Malec z Uniwersytetu Jagiellońskiego. To zrozumiałe, że bardzo bym chciał, aby nowe władze kontynuowały konsekwentne działania KSN na rzecz zbudowania najlepszego systemu nauki i szkolnictwa wyższego, korzystnego dla naszego Kraju i pozwalającego na pełne angażowanie się pracowników placówek naukowych i uczelni w realizację misji nauki i uczelni. Myślę, że tak będzie.

Przez wiele lat miałem szczęście z gronem wspaniałych przyjaciół zmagać się z przeciwnościami i próbować tworzyć coś dobrego i mądrego. Dziękuję Wam za te wspólne lata.

Przewodniczący, który przestaje być przewodniczącym przeważnie natychmiast znika ze świadomości otoczenia. Tymczasem otrzymałem tak wiele wyrazów sympatii od Koleżanek i Kolegów. Bardzo dziękuję za te wyrazy sympatii. To dla mnie wielka nagroda.

Róże nie są trwałymi kwiatami. Wielki bukiet róż, jaki otrzymałem tydzień temu, stoi wazonie, a róże się świetnie trzymają.

W dalszym ciągu pozostaję w składzie redakcji biuletynu „Wiadomości KSN”. Tę kolejną notatkę proszę więc przyjąć jako notatkę osoby wchodzącej w skład redakcji biuletynu KSN.

Ścigając się z czasem, została opracowana opinia KSN o projekcie Ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych

ustaw. Opinię oparto na opiniach nadesłanych przez KZ „Solidarność” uczelni wyższych. W szczególności wiele sformułowań zaczerpnięto z opracowań nadesłanych z Uniwersytetu Jagiellońskiego i Politechniki Warszawskiej. Należą się podziękowania kolegom z komisji zakładowych, że zdołali w krótkim czasie opracować opinie i przesłać do Biura KSN i kolegom Jerzemu Olędzkiemu i Wojciechowi Pillichowi, że zdołali w wyznaczonym terminie przygotować opinię KSN. Opinia KSN o projekcie zmiany ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” jest negatywna, bo nie mogła być inna. Końcowa konkluzja opinii – projekt noweli powinien zostać wycofany. Innej konkluzji nie mogło być.

Jeżeli ktoś nie miał jeszcze czasu zapoznać się z dokumentem noweli ustawy, to namawiam, by to uczynił. Być może, projekt ten będzie forsowany. Potrzebna jest świadomość całego środowiska akademickiego i jasność, czy godzimy się na projektowane zmiany.

W lipcu ubiegłego roku w sprawach zadań i zasad finansowania nauki i szkolnictwa wyższego została utworzona Grupa robocza Zespołu ds. usług publicznych przy Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych. Inicjatywę wniesienia tych spraw pod obrady Trójstronnej Komisji zgłosiła KSN. Starania Komisji Krajowej spowodowały powołanie Grupy Roboczej.

Posiedzenia Grupy Roboczej w gronie przedstawicieli rządu, pracodawców i związków zawodowych nie doprowadziły do uzgodnienia stanowisk. Doceniono jednak znaczenie wnoszonych problemów i postulatów i postanowiono je wprowadzić jako jeden z tematów posiedzenia plenarnego Trójstronnej Komisji. Termin postawienia tych spraw był kilkakrotnie przesuwany. Obecnie mówi się o 24

czerwca br. To czas najwyższy, gdyż przed przygotowaniem projektu budżetu państwa na 2011 rok powinny być rozpatrzone propozycje strony związkowej w sprawie środków finansowych na realizację zadań nauki i szkolnictwa wyższego. W szczególności zrozumiałe jest oczekiwanie, że wreszcie rzetelnie zostanie określona droga powrotu do ładu płacowego w uczelniach publicznych, zaakceptowanego przez Parlament w 2001 roku. Przebieg rozmów w tych sprawach będzie ważnym sprawdzianem, czy dialog społeczny jest ważnym segmentem życia publicznego, czy fikcją.

Na posiedzeniu Zespołu ds. usług publicznych w dniu 20 maja br., przy okazji debaty o działaniach rządu na rzecz innowacyjności gospodarki polskiej w dziedzinie nauki i szkolnictwa wyższego, strona związkowa upominała się o sfinalizowanie rozmów w sprawie finansowania nauki i szkolnictwa wyższego.

11 czerwca 2010 r.

„Rzeczpospolita” z dnia 8 czerwca br. w notatce zatytułowanej „O reformie nauki” informuje: „Naukowcy z 35 instytutów PAN wystosowali list otwarty do p.o. prezydenta, marszałka Sejmu Bronisława Komorowskiego, dając w ten sposób wyraz swojemu zaniepokojeniu o przyszłość polskiej nauki. Cytuję trzy dalsze fragmenty tekstu: „Nauka i nauczanie są zagrożone przez ich chroniczne niedoinwestowanie.” „Tymczasem reforma nauki polskiej, proponowana przez pakiet sześciu ustaw ostatnio uchwalonych przez Sejm i Senat, ani słowem nie wspomina o zobowiązaniu państwa do zapewnienia dostatecznych środków na rozwój nauki.” „Debata nad reformą nauki bez uwzględnienia poziomu jej finansowania nie ma, naszym zdaniem, sensu.”

Nie ma co liczyć na to, że wystąpienie autorów listu otwartego skłoni p.o. Prezydenta do zawetowania ustaw sfery nauki. Walec parlamentarny właśnie zakończył wciskanie tych ustaw w naszą rzeczywistość. To walcowanie trwało ponad rok.

Krajowa Sekcja Nauki w swojej opinii z marca 2009 r. o projekcie nowelizowanej ustawy o zasadach finansowania nauki pisze: **„Z treści projektu usunięto regulację wskazującą, że wydatki na naukę ustala się w ustawie budżetowej w wysokości zapewniającej dojsię Polski do poziomu wydatków wynikających ze Strategii Lizbońskiej. Odbieramy to jako jednoznaczne potwierdzenie fiaska tej Strategii w odniesieniu do Polski. Minister właściwy ds. nauki nie będzie już mógł występować o środki do Ministra Finansów z mocnym argumentem. Widocznie autorzy skorygowanego projektu sobie tego nie życzą.”**

Usunięcie tego zobowiązania argumentowano tym, że wskaźniki określone w Strategii Lizbońskiej w europejskiej praktyce przestają być aktualne, że

Strategię trzeba przededefiniować. Doskonały pretekst, by uniknąć jakiegokolwiek wskazania do kształtowania środków na naukę. Szkoda, że wtedy, na początku prac nad tymi projektami ustaw, nie powstał szeroki front mocnego zaniepokojenia środowiska pracowników nauki. Jak sięgnę pamięcią w poprzednie lata, to przypominam sobie także głosy przedstawicieli naszego środowiska, wskazujące, że nie tyle chodzi o brak pieniędzy, lecz o to, by pieniądze trafiały do wybitnych naukowców. Oczywiście, wybitni naukowcy powinni mieć środki pozwalające im na realizację ambitnych badań, lecz trzeba doceniać także dobrych badaczy, mających wkład przyczynkowy do nauki i zastosowań nauki.

Nieukrywanym, jednym z głównych, celów reformy było stworzenie mechanizmów kierujących budżetowe środki finansowe tylko na badania naukowe najwyższej jakości, także według standardów międzynarodowych. Niektórzy naukowcy powinni więc być usatysfakcjonowani, wystarczy tylko wygrać konkurs po konkursie. Ukrywanym celem reformy, będę to jeszcze wielokrotnie powtarzał, jest przerzucenie na placówki naukowe odpowiedzialności za niedostateczne finansowanie nauki.

Krajowa Sekcja Nauki zgłosiła wiele krytycznych uwag do projektów tych ustaw. Szczególnie silnie występowaliśmy przeciwko zasadniczemu ograniczeniu środków na działalność statutową. Za nieporozumienie uznawaliśmy finansowanie działalności statutowej bez finansowania badań statutowych. W tej sprawie nasz głos nie był odosobniony, lecz i tak to niewiele zmieniło. Można by się zgodzić na zmianę procentową udziału finansowania działalności statutowej, ale przy obecnej mizerii nie przez redukcję kwoty na działalność statutową, lecz poprzez stopniowe zwiększanie środków na bardziej konkurencyjne formy finansowania.

List otwarty naukowców PAN nie zatrzyma wejścia w życie sześciu ustaw o nauce. Ma jednak znaczenie, gdyż jesteśmy w początkowym okresie przygotowania projektu ustawy budżetowej na 2011 rok. Ciągłe zagrożenie kryzysem i katastrofalna powódź mogą być dodatkowym powodem bardzo „oszczędnego” potraktowania nauki. Potrzebne jest więc to przypomnienie o chronicznym niedoinwestowaniu nauki.

26 czerwca 2010 r.

Opublikowany na stronie internetowej KSN „Apel do Min. Nauki i Szkolnictwa Wyższego Barbary Kudryckiej, Premiera Donalda Tuska, Sejmu i Senatu” jest logiczną reakcją nie tylko na projekt nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym. Ta dodatkowa i równorzędna okoliczność uzasadniająca sprzeciw środowiska pracowników nauki i szkolnictwa wyższego, to brak rzeczowego dialogu w sprawie

finansowania tych dziedzin. Podejmowane przez KSN w latach 2008 i 2009 próby wspólnego z Min. Nauki i Szkolnictwa Wyższego poszukania drogi do poprawy sytuacji materialnej placówek naukowych i uczelni zakończyły się fiaskiem. Skrajnym przypadkiem było ignorowanie przez Ministerstwo odpowiedzialności budżetu państwa za utrzymanie ładu płacowego w szkolnictwie wyższym, określonego relacją 3:2:1:1 w odniesieniu do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.

W 2009 r. z inicjatywy KSN problemy finansowania nauki i szkolnictwa wyższego zostały wprowadzone pod obrady Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, lecz praktyka wskazuje, że tu także trudno osiągnąć zgodne stanowisko stron uczestniczących w negocjacjach. (Informację o czerwcowym plenarnym posiedzeniu Trójstronnej Komisji zamieszczam poniżej.)

Czy powrócimy do ładu płacowego w szkolnictwie wyższym, określonego relacją 3:2:1:1??? W ubiegły czwartek, tj. 24 czerwca br., wreszcie, wnioski z obrad Grupy Roboczej w sprawie zadań i finansowania nauki i szkolnictwa wyższego, po omówieniu ich w Zespole Usług Publicznych, stały się tematem obrad plenarnych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Obrady prowadził wicepremier Waldemar Pawlak.

Przewodniczący Zespołu Usług Publicznych kol. Sławomir Broniarz przedstawił rzetelnie wnioski opracowane w toku prac Grupy Roboczej i Zespołu. Zaznaczył, że dwa wnioski – o podwyższenie kwoty upoważniającej do otrzymania stypendium socjalnego i o podwyższenie kwoty rozporządzania przez uczelnię składnikami aktywów trwałych są przez rząd realizowane. Następnie, zgodnie z porządkiem obrad pani minister Maria Orłowska omówiła działania rządu, wskazując w szczególności na pozytywne znaczenie uchwalonych ustaw sfery nauki.

W kolejności, występujący w imieniu „Solidarności” Janusz Sobieszczański (przewodniczyłem pracom Grupy Roboczej) przypomniał, że Grupa Robocza została powołana w lipcu ubiegłego roku i naturalne jest oczekiwanie, że obrady plenarne Trójstronnej Komisji zakończą się pozytywnym odniesieniem do zgłoszonych wniosków. Odnosząc się do toku dotychczasowych prac zaznaczył, że postulaty dotyczące finansowania nauki i szkolnictwa wyższego spotykały się z pewnym zrozumieniem ze strony pracodawców, lecz koledzy pracodawcy proponowali transakcję wiążaną, uzależnienie poparcia od zaakceptowania określonych działań w odniesieniu do KRUS i do finansowania górnictwa. Tymczasem znaczenie nauki i szkolnictwa wyższego jest na tyle ważne, także ze względu na oczekiwany wkład w rozwój gospodarki, by sprawę finansowania tych dziedzin rozważać niezależnie. Ze

strony Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego brakowało gotowości do wspólnego poszukania rozwiązań w kluczowych kwestiach finansowania nauki i szkolnictwa wyższego.

W dalszym ciągu wystąpienia poruszono następujące kwestie:

- Finansowanie nauki w Polsce dobrze charakteryzuje wykres kształtowania się nakładów w odniesieniu procentowym do PKB. W 1992 roku nakłady te z budżetu państwa wynosiły około 0,8PKB. W następnych latach spadały, a w ostatnich latach utrzymują się na poziomie 0,30–0,34% PKB. Nakłady spoza budżetu państwa w prawie całym tym okresie wynosiły 0,30–0,20% PKB. Fatalnie wypada porównanie Polski z innymi krajami. Nakłady na działalność badawczą i rozwojową lokują nasz kraj pod koniec długiej listy krajów. W odniesieniu do PKB nakłady te są np. ponad sześciokrotnie mniejsze niż w Finlandii, prawie trzykrotnie niższe niż w Republice Czeskiej i nieco niższe niż na Litwie. Minimalnie wyprzedzamy Rumunię. Tymczasem rząd planuje w kolejnych latach zwiększanie nakładów na naukę poniżej lub, co najwyżej, równe procentowemu zwiększeniu PKB. Przy takiej perspektywie uchwalone ustawy o nauce mogą spowodować redukcję badań naukowych. **Wniosek – niezbędne jest przyjęcie programu dojścia do finansowania nauki na poziomie 0,6% PKB.** Powinno to przyczynić się także do zwiększenia nakładów spoza budżetu państwa, z gospodarki.
- Nakłady budżetowe na szkolnictwo wyższe odniesione do PKB maleją od 2005 roku i obecnie grozi zamrożenie ich na poziomie 0,87% PKB. Mogłoby się wydawać, że nie odstawiamy od innych krajów. Jednak gdy porównamy nakłady przypadające na jednego studenta, to widać wyraźnie, że jest źle. Są one około czterokrotnie niższe niż w wielu krajach. (Np. *około pięciokrotnie niższe niż w Niemczech i około dwukrotnie niższe niż na Węgrzech.*) **Wniosek – zwiększenie nakładów na szkolnictwo wyższe do 1,2% PKB jest zasadne i pilne.**
- Niedopuszczalne jest kwestionowanie ładu płacowego wprowadzonego w 2001 roku nowelą ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”. To zadaniem państwa miało być gwarantowanie środków pozwalających na realizację relacji 3:2:1:1, a nie zadaniem rektorów, jak utrzymuje Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Zadaniem rektorów, uczelni, jest pozyskiwanie dodatkowych środków spoza budżetu państwa, by kształtować wynagrodzenia ponad tę relację. **Wniosek – dotacja stacjonarna musi pozwalać**

na spełnienie relacji 3:2:1:1. Musi także być odpowiednio większa o kwotę na wydatki rzeczowe. Przywrócenie ładu płacowego jest sprawdzianem rzetelnego postępowania rządu.

Pod koniec wystąpienia odniesiono się do szerszego ujęcia problematyki innowacyjności, w szczególności poruszono znaczenie zdolności do kredytowania gospodarki i celowość wsparcia inicjatyw pracowniczych w procesie prywatyzacji placówek naukowych.

Następnie szereg zagadnień omówił kol. Kazimierz Siciński. (*Skrót tego wystąpienia według notatki kol. K. Sicińskiego.*)

- Kredyt technologiczny – jeden z dwóch mechanizmów wspierania innowacyjności, zawarty w ustawie o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej – nie działa, a nawet są zakusy na jego wyraźne uszczuplenie na rzecz działań cieszących się większym powodzeniem.
- Również nie ma nadmiernego zainteresowania otrzymywaniem statusu CBR (bo jest ich jak dotąd ok. 20), a urzędnicy Ministerstwa Gospodarki się tego obawiali stawiając wysoko barierę przychodów z działalności B+R (początkowo 50 proc., a potem 40 proc.), upoważniającą do uzyskania tego statusu; zwyciężył nasz punkt widzenia, a przyczyniło się do tego poparcie ze strony V-Premiera Pawlaka, który wykazał się przytomnością umysłu i odpornością na naciski urzędników.
- Niskie zaawansowanie płatności w wielu działaniach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, co świadczy o słabym wykorzystaniu funduszy strukturalnych.
- Brak docelowych rozwiązań: 2 lata temu V-Premier Pawlak i Minister Orłowska opowiadali się za docelową ustawą o innowacyjności, w której miały być instrumenty wspierania innowacji, badań naukowych nakierowanych na wdrożenia itd. Będzie się to kładło cieniem na kolejnej perspektywie 2014-2020, kiedy to Polska będzie miała o wiele większe problemy w gospodarce, na przykład w związku z pakietem klimatycznym.
- NCBR – jako środowisko związkowe byliśmy aktywnym uczestnikiem prac legislacyjnych nad projektami ustaw, najpierw o jego utworzeniu (2006-2007), a następnie nowej (2009-2010), ale mamy wrażenie, że ta agencja badań stosowanych jeszcze nie działa tak, jak to zakładano w tych projektach.

Co mówią eksperci sejmowe:

- Mimo istotnego wzrostu nakładów budżetowych na naukę w 2009 r. (kwota wykonanych wydatków w cz. 28 – Nauka była wyższa o 17,2% w porównaniu do wykonania w roku 2008) udział nakładów budżetowych na naukę w PKB w latach 1991-2009 zmniejszył się z 0,76% do 0,34%, zaś nakładów pozabudżetowych z 0,32% do 0,24%.
- Zgodnie z ustawą budżetową na 2009 r. (zarówno w wersji pierwotnej, jak również wg planu po zmianach) dla Narodowego Centrum Badań i Rozwoju zaplanowano kwotę 448.508 tys. zł, tj. o ponad połowę wyższą niż wyniosło wykonanie za 2008 r. (291.826 tys. zł). Ostatecznie z budżetu państwa przekazano w formie dotacji kwotę 317.112,1 tys. zł, z której wydatkowano 312.291,1 tys. zł, tj. 6,8% wydatków poniesionych w cz. 28 – Nauka. Jak się to ma do ustawowego obowiązku przeznaczania 10 proc. nakładów budżetowych na naukę na ten cel?

Ze strony „Solidarności” wystąpił także kol. Julian Srebrny, dobitnie wskazując, że reforma nauki powinna być wykupiona. Przy obecnym poziomie finansowania reforma nauki przyniesie fatalne skutki dla nauki.

Pani Minister M. Orłowska odnosząc się do wystąpień ze strony „Solidarności” uznała, że zbyt krytycznie został przedstawiony poziom finansowania nauki i szkolnictwa wyższego. Podtrzymała także przekonanie o pozytywnym znaczeniu przyjętych ustaw o nauce. Zwracała uwagę, na konieczność zmian zasad finansowania ze względu na nieprawidłowości występujące w tych dziedzinach, np. wieloletowość.

Strona związkowa uważa, że przebieg obrad posiedzenia plenarnego wyraźnie wskazuje na zasadność opracowania programu dojścia do poziomu finansowania określonego we wnioskach. Realizację poprawy finansowania należy rozpocząć od 2011 roku. Powinno to znaleźć swój wyraz w projekcie budżetu państwa na rok 2011. Szczególnie pilnym jest przywrócenie ładu płacowego (relacja 3:2:1:1).

Oczekuję, że oficjalny dokument zawierający wnioski z posiedzenia plenarnego TK zostanie podpisany w lipcu. Zamieścimy go na naszej stronie internetowej.

We wrześniu przekonamy się, czy negocjacje w Trójstronnej Komisji, to jest droga prowadząca do porozumienia, czy ślepa uliczka.

Z okazji wakacji życzę oderwania się od codziennych trosk. Życzę wspaniałego wypoczynku.

Janusz Sobieszkański

SPRAWY ZAGRANICZNE

O tym jak jest i o perspektywach szkolnictwa wyższego w Polsce i w Niemczech - wspólne seminarium, GEW i KSN

W dniach 20 – 22 czerwca br. odbyło się we Frankfurcie nad Odrą wspólne seminarium niemiecko-polskie zorganizowane przez Gewerkschaft Erziehung und Wissenschaft (GEW) i Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność”. Tematem seminarium był: „**Rozwój szkolnictwa wyższego i badań naukowych. Główne trendy w Polsce i w Niemczech**”. Było to jedno z kolejnych wspólnych seminariów. Poprzednie odbyło się w Kołobrzegu. Wtedy głównym organizatorem była KSN. Tym razem obowiązki gospodarza seminarium przypadły kolegom z GEW. Obrady odbywały się na terenie Uniwersytetu Europejskiego Viadrina. Były tłumaczone na język polski i niemiecki.

Uczestnicy seminarium (zdjęcie wykonała Anna Wankiewicz – Heise)

Uczestników seminarium powitał Martin Gorholt, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki, Badań i Kultury Brandenburgii. Po raz trzeci seminarium zaplanowano w ten sposób, że na każdy przewidziany w programie temat były wygłaszane dwa referat. Jeden ze strony GEW, drugi ze strony KSN. Tematyka obrad była następująca:

- Finansowanie badań i edukacji w Niemczech i w Polsce – wpływ kryzysu finansowego i gospodarczego na edukację i badania (*Gunter Quaißer - GEW i Ryszard Walentyński -KSN*)
- Polityka w zakresie szkolnictwa wyższego i polityki układowej – silne i słabe strony związków zawodowych (*Thomas Hoffmann – GEW i Janusz Sobieszczański - KSN*)
- Zapewnienie jakości i akredytacja – problemy i perspektywy (*Margret Bülow-Schramm - GEW i Bogumił Linde - KSN*)
- Drogi kariery i młode pokolenie naukowców – wyzwania dla szkół wyższych i związków zawodowych (*Anne Krüger – GEW i Wojciech Pillich - KSN*)
- Europejska Przestrzeń Szkolnictwa Wyższego – bilans po dziesięciu latach procesu bolońskiego (*Klemens Himpele – GEW i Maria Kotetko, Ryszard Mosakowski - KSN*)

Uczestnicy seminarium wysłuchali także wystąpienia wicerektor Europejskiego Uniwersytetu Viadrina, pani *Janiny Nuyken*, o polsko-niemieckiej współpracy na Europejskim Uniwersytecie Viadrina. W imieniu Fundacji Friedricha Eberta, wspierającej organizację wspólnych seminariów, swe słowa do uczestników seminarium skierowała pani *Anna Wolf*.

Po każdym referacie padało wiele pytań i rozwijała się obszerna dyskusja. Zarówno koledzy z Niemiec i z Polski wskazywali na konieczność poprawy finansowania szkolnictwa wyższego ze środków budżetu państwa. Za niepokojące uznano tendencje do przerzucania kosztów kształcenia na młodzież. Ważkim problemem jest rozwój dialogu z władzami państwa. GEW od strony formalnej ma bardziej złożoną sytuację, niż my w Polsce, gdyż znaczną autonomię mają landy. Tylko część problemów może być rozstrzygnięta decyzją władz federalnych. Poruszono także wiele szczegółowych spraw. Między innymi koledzy z Niemiec zwrócili uwagę, że wprowadzenie trzystopniowego systemu studiów spowodowało zmniejszenie zainteresowania studentów wyjazdem na pewien czas do innej uczelni. Jest to paradoks, gdyż proces Boloński stawiał na zwiększenie mobilności studentów. Powód jest prozaiczny. Przy trzystopniowym systemie studiów nie bardzo wiadomo, kiedy zaplanować wyjazd.

Następne seminarium KSN i GEW ma odbyć się w Polsce.

Janusz Sobieszczęński

Bruksela 15-16 czerwca 2010 r. Spotkanie Komitetu Pan-Europa/ETUCE

Prezydent - Ronnie Smith - EIS - Wielka Brytania

Przewodniczący ETUCE- Martin Romer - Dania

Wice - Prezydenci:

Odile Cordelier - SNES FSU - Francja

Manana Ghurchumalidze - ESFTUG - Gruzja

Ulrich Thone - GEW - Niemcy

Galina Merkulova - ESEUR - Rosja

Jorgen Lindholm - Lararforbundet - Szwecja

Paul Bennett - UCU - Wielka Brytania

Plan spotkania Komitetu:

1. Zmiany w zapisach prawnych dotyczących statutu ETUCE (dokument został wcześniej rozesłany drogą mailową do członków)- analiza
2. Przyjęcie rezolucji dotyczącej zwołania nadzwyczajnego Walnego Zebrania ETUCE. Celem tego zebrania jest analiza i głosowanie nad zmianami statutowymi dotyczącymi europejskiej struktury regionalnej. Wcześniej dokument zostanie poddany konsultacji ze wszystkimi związkami zawodowymi ETUCE. Spotkanie to ma odbyć się w BRUKSELI 22-24 listopada 2010 roku.
3. Komitet PAN Europa/ Prezydium zaleca, aby Biuro doprowadziło do sfinalizowania dyskusji dotyczących statusu i zatrudnienia z obecnym Sekretarzem Generalnym ETUCE oraz pracownikami ETUCE. Wnioski końcowe zostaną dołączone do dokumentu końcowego w punkcie przepisy przejściowe i poddane pod głosowanie na Walnym Zgromadzeniu (EI będzie pracodawcą).
4. Utworzenie specjalnej grupy roboczej w celu przedyskutowania i opracowania rekomendacji dotyczących tworzenia nowej struktury europejskiej w sposób bardziej zbalansowany i reprezentatywny w stosunku do EI
Grupa Robocza:
 - a. przeanalizuje kryteria oraz system liczenia składek uzupełniających dla ETUCE,
 - przeanalizuje skutki przyznawania głosów zgodnie z opłacanymi składkami w EI i ETUCE,

przeanalizuje system nominacji członków BIURA, a w szczególności plusy i minusy wyznaczania wice-przewodniczących w stosunku do poszczególnych regionów oraz grup (np. członków UE po 2004), przeanalizuje system wyborów krajowych członków Komitetu, podda analizie administracyjne oraz finansowe skutki zwiększenia liczby języków, w których mają być drukowane/tłumaczone dokumenty oraz tłumaczenia ustnego podczas spotkań ETUCE, opracować raport i przedstawić rekomendacje komitetowi ETUCE, zawierające konkretne propozycje- w przypadku gdy jest to konieczne do zwyczajnego kongresu ETUCE 2012 roku (muszą jednak zwrócić uwagę na światowy Kongres EI). Celem tej grupy roboczej jest opracowanie zestawu konkretnych rekomendacji do rozważenia przez Komitet - mogą one przedstawiać alternatywne rozwiązania dotyczące zagadnień przedstawionych powyżej,

Grupa robocza składa się z maksimum 10 członków:

- przewodniczącego oraz 2 wice-przewodniczących wybranych przez BIURO,
- oraz skarbnika ETUCE,
- jednego przedstawiciela wybranego przez Komitet z kraju spoza UE/EFTA,
- jednego reprezentanta wybranego przez Komitet z kraju, który wszedł do UE w 2004 r.
- jednego wybranego przez Komitet z kraju, który dołączył do UE przed 2014
- 3 innych reprezentantów wybranych przez Komitet na podstawie zapewniania reprezentatywności grupie roboczej- roczne regiony geograficzne.

5. Zmiany zaproponowane przez członków ETUCE przed 31 maja - dotyczące statutu przyjęte przez KOMITET:

I. Oficjalnymi językami w ETUCE powinny być: angielski, francuski, niemiecki i rosyjski.

II. 7.7 Dane zmiany statutowe powinny zostać zaakceptowane przy wsparciu nie mniej niż 2/3 głosów uprawnionych do głosowania - jest to zgodne z zapisem Konstytucji EI - Art. 25 b.

Zmiany w Statucie ETUCE – najnowsze.

7.2 zadania

(f) wyznaczyć 2 osoby, które będą sprawowały funkcje wewnętrznych audytorów:

(g) wyznaczyć zew. audytorów.

8.1 Zadania (Komitetu ETUCE)

(vi) wybrać Europejskiego Dyrektora, jak jest wymagane (czyli wybrany zostanie raz, a nie raz na 4 lata-normalne zatrudnienia na umowę o pracę wg prawa belgijskiego)

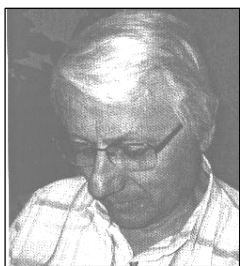
9.1 Skład (Biuro ETUCE)

(b) W przypadkach kwestii decyzyjnych, które, w kwestii przewodniczenia, dotyczących jedynie zagadnień UE, tylko przedstawiciele organizacji z krajów UE i EFTA mają prawo głosować. Przewodniczenie podczas omawiana, głosowania tych kwestii może być zmienione zgodnie z zaleceniami ustaw stanowiących.

14.3 Audytorzy

(A) Konta bankowe ETUCE powinny być sprawdzane corocznie przez profesjonalną zewnętrzną firmę, wybraną przez Zgromadzenie ETUCE. Firma ta prezentuje roczne sprawozdanie przed Komitetem ETUCE oraz kwartalny raport na Zjeździe.

Monika Kończyk

Jeśli nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym zostanie wprowadzona, to prawdopodobnie coś podobnego stanie się ze szkołami wyższymi. Uczelnie dobre będą wypierane przez złe, bo te są tańsze - z prof. **EDWARDEM MALCEM** rozmawia **Beata Gajdziszewska**.

Irytują mnie patologie na uczelniach

-Dlaczego, mimo, jak Pan sam podkreśla, niewielkiego doświadczenia związkowego, podjął Pan decyzję o kandydowaniu na funkcję przewodniczącego KSN?

-Irytują mnie pogłębiające się patologie na uczelniach wyższych. To np. funkcjonowanie w Polsce ok. pół tysiąca uczelni, w większości prywatnych, prezentujących bardzo niski poziom naukowy. Prywatnych uczelni mamy blisko 350, a tylko ok. 20 z nich ma prawo do doktoryzowania, a badające 4 do habilitowania. Te szkoły mają bardzo wąski profil zawodowy, nie posiadają własnej kadry akademickiej i w sensie naukowym praktycznie nie istnieją. Uniwersytet Jagielloński reprezentuje wielokrotnie większą siłę naukową niż wszystkie prywatne szkoły wyższe w Polsce. Równie patologiczne są niskie płace wykładowców i wynikająca z nich wieloetatowość.

-W proteście przeciwko nowelizacji ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” KSN domaga się, by zmiany w ustawie poprzedzała „Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego”. Jakie zagrożenia stwarza dla uczelni państwowych brak tego dokumentu? Dlaczego KSN uznaje nowelizację ustawy za szkodliwą?

-Z przyczyn demograficznych najbliższe lata będą bardzo trudne dla prywatnych uczelni, bo poprzez zmniejszenie liczby studentów, zmniejszą się dochody tych szkół. Nie poprzedzona strategią, szybka nowelizacja ustawy, jest próbą opanowania tej sytuacji. Środki, które do tej pory przeznaczone były dla 130 uczelni państwowych, teraz zostałyby podzielone na jeszcze większą liczbę placówek. Wiadomo już, że to przyszłoroczne finansowanie będzie mniej więcej na takim samym poziomie, jak w tym roku akademickim. Wprowadzono niewielkie zmiany, które wyrównują inflację z 1-procentowym naddatkiem. Praktyka oraz rozporządzenia wykonawcze przesądzą, ile funduszy ucieknie z sektora publicznego do prywatnego. Znane jest prawo Kopernika, zgodnie z którym zła moneta dominuje na rynku, a dobra z niego znika. Jeśli nowelizacja zostanie wprowadzona, to prawdopodobnie coś podobnego stanie się ze szkołami wyższymi. Uczelnie dobre będą wypierane przez złe, bo te są tańsze. To ostatnia rzecz, jakiej byśmy sobie życzyli.

Jeżeli okaże się, że jednym z kryteriów zamawiania kierunków studiów będzie cena kształcenia, to wówczas wygrywać będą uczelnie prywatne, w dodatku te słabsze.

-W jaki sposób zmiany w ustawie mogą odczuć pracownicy?

-Logicznie, że jeżeli będzie mniej pieniędzy dla uczelni publicznych, to pensje pracowników będą niższe, nastąpi ich większe rozwarstwienie, a także niewykluczone będą znaczne zwolnienia. Nowelizacja wprowadza m.in. klauzulę wygaśnięcia stosunku pracy po osiągnięciu wieku emerytalnego. Dotyczy to pewnych podgrup pracowników akademickich. Tymi zmianami nie będą zagrożeni profesorowie tytułarni, lecz profesorowie uczelniani bez tytułu. Kobiety, które przekroczyły 60 rok życia i mężczyźni, którzy ukończyli 65 lat, z chwilą wejścia nowelizacji w życie zostaną odesłani na emeryturę. W stosunku do nich zadziała przymus emerytalny, którego nie ma w przypadku innych grup zawodowych. Moim zdaniem, jest to dyskryminacja. Jedną z proponowanych zmian jest także wprowadzenie przymusu dokonania habilitacji, bodajże po 8 lub 9 latach pracy na uczelni. Nauczyciele akademicy, którzy nie pracowali nad habilitacją, ale skądinąd byli aktywni naukowo, nagle znajdują się w sytuacji, w której będzie im groziło zwolnienie z pracy.

-Czy dosyć specyficzne, intelektualne środowisko akademickie w sprawie nowelizacji mówi jednym głosem?

-Nie spotkałem jeszcze entuzjasty tych zmian. To jest próba przeprowadzenia reformy bez doinwestowania pracowników szkolnictwa wyższego. Najlepszym przykładem jest zmiana dotycząca zniesienia wieloetatowości, bez podniesienia pensji nauczycieli akademickich. Moim zdaniem, przynajmniej profesorowie tytułarni powinni mieć absolutny zakaz pracy poza właściwym miejscem zatrudnienia, a np. adiunktów powinno obowiązywać ograniczenie liczby podejmowanych przez nich etatów. Jestem za zniesieniem wieloetatowości, ale musi być coś w zamian. W przypadku przemysłu każdy rozumie, że tam restrukturyzacja związana jest ze zwiększonym finansowaniem. Okazuje się, że dla szkolnictwa

wyższego, które też próbuje się traktować jak przedsięwzięcie kształtujące młodych ludzi, przyjmuje się inny punkt widzenia.

-Czy SKN będzie konsekwentna w swoich zapowiedziach o eskalacji protestu w przypadku wprowadzenia nowelizacji ustawy przed zakończeniem prac nad „Strategią o szkolnictwie wyższym”?

Przedruk: „Dziennik Polski” z 23.06.2010 r.(wersja elektroniczna)

Protestują przeciwko ustawie

EDUKACJA. Rozpoczęła się akcja zbierania podpisów pod apelem dotyczącym zmian w szkolnictwie wyższym.

Zmiany proponowane przez resort nauki doprowadzą do rozproszenia środków finansowych między większą liczbę podmiotów i ograniczą samorządność uczelni – tak twierdzi środowisko akademickie zrzeszone w Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”.

Podczas wczorajszej konferencji, zorganizowanej przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” oraz Porozumienie NSZZ „Solidarność” Uczelni Krakowa, przedstawiono apel o wycofanie projektu nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym. Skierowano go do minister nauki i szkolnictwa wyższego Barbary Kudryckiej oraz premiera Donalda Tuska. Podpisy pod apelem zbierane będą w najbliższych tygodniach w całym kraju – na uczelniach oraz w instytutach polskiej Akademii Nauk.

-Stan szkolnictwa wyższego i nauki jest zły. Mamy świadomość, że występują patologie. Uważamy, że zmiany są potrzebne – powiedział prof. Edward Malec z Instytutu Fizyki UJ, przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”.-

Polskie szkolnictwo wyższe charakteryzują nadmierne rozproszenie – ponad 300 uczelni niepublicznych i ponad 130 publicznych, niskie płace i wynikająca stąd wieloletowość. Około

-Zdecydowanie wyczerpiemy całą drogę, którą przewiduje prawo, włącznie z prawem do organizacji strajku. Ale teraz mamy okres wyborczy i naturalne jest, że związki zawodowe uaktywniają się właśnie wtedy, gdy można coś ugrać. Ja mam nadzieję, że i nam uda się coś wywalczyć dla pracowników wyższych uczelni.

siedemdziesięciu procent polskich profesorów pracuje na więcej niż na jednym etacie.

Prof. Malec stwierdził też, że podstawowym celem reform powinna być likwidacja takich patologii, jak niskie płace, niskie nakłady na naukę oraz praca na wielu etatach. Jak jednak zaznaczył, proponowany przez resort projekt zawiera regulacje, które mogą pogłębić patologiczny stan oraz utrwalić obecne nieprawidłowości.

W apelu związkowców czytamy, że reformy powinny się rozpocząć od powrotu do schematu płacowego 3:2:1:1 stworzonego w czasach rządów AWS, wcielonego w życie za rządów SLD, a rozmontowanego w 2005 r., według którego profesor zarabiał trzy średnie pensje krajowe, adiunkt dwie, a pozostali pracownicy uczelni jedną. Zdaniem Krajowej Sekcji Nauki, nowelizacja ustawy powinna zostać poprzedzona przyjęciem strategii rozwoju szkolnictwa wyższego, która pozwoli ustalić długofalowe cele.

W przypadku odrzucenia apelu przez minister nauki, środowisko akademickie nie wyklucza „uzewnętrznienia” swojego stanowiska w październiku podczas inauguracji roku akademickiego, np. poprzez przyniesienie transparentów. Rozważane będą też manifestacje, a następnie referendum strajkowe. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” zrzesza ponad 18 tysięcy członków, głównie uczelni publicznych.

(KLM)

„Wiadomości KSN” Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Redaguje zespół: Anna Gołębiewska, Wojciech Pillich, Janusz Sobieszkański, Krzysztof Weiss.

Redaktor naczelny: Janusz Sobieszkański

opracowanie językowe: Jerzy Jackl, opracowanie techniczne: Elżbieta Smorczevska.

Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, ul. Waryńskiego 12, A 221, 00-631 WARSZAWA

Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, Gdańsk; KSN NSZZ „Solidarność”

92 1020 1068 0000 1102 0000 2733

tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 234 98 78, kom. 0 603 123 438

e-mail: KSN@interia.pl ; <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>